

EL FUSTER ENFEINAT

Hi havia una vegada un home que es deia Eloi, ell vivia a una ciutat anomenada Bimba a prop del mar. El que li agradava més del món era treballar amb fusta i estar al seu taller enfeinat. A part, també li agradava molt cuidar les seves netes de cinc i set anys, que es deien Zoé i Mariona.

Aquell estiu van passar una setmana al poble de la Zoé i la Mariona tots junts. Tots tres van fer excursions, es van banyar al riu, van jugar a jocs de taula... Fins que un dia plujós, els va arribar una carta de ben lluny, escrita amb una lletra molt bonica que hi deia: *“Estimat Eloi, he investigat sobre tu i sé que ets molt bon fuster m’agradaria que hem fessis una taula pel meu palau. Moltes gràcies! Rei Juan.”* L’Eloi, en llegir això, va saltar d’alegria i de tan content que estava va anar al jardí de casa i va començar a dissenyar diferents tipus de taules: rodones, rectangulars, amb dues potes... Es va passar així tota la tarda fins que ja ho va decidir: faria una taula rectangular i allargada i de color blanc.

Aquella nit l’Eloi va somiar amb la taula. L’endemà al matí va esmorzar molt ràpid i va començar a treballar amb la fusta, a tallar i a mesurar. Quan ja tenia cada peça com ell volia, va pintar la fusta de color blanc, tal com havia pensat la tarda anterior, i va decidir que continuaria treballant després de dinar. Aquell dia van dinar pasta i gelat que havien fet la Zoé i la Mariona aquell matí, mentre l’Eloi estava treballant. Gràcies a aquell gelat tan bo l’Eloi va recuperar l’energia per poder seguir. Dimarts a la tarda va acabar la taula i li va quedar molt bé. L’Eloi estava molt content i orgullós !

Al dia següent, van anar d’excursió i s’ho van passar d’allò més bé, van tornar molt cansats i van sopar de seguida. Durant el sopar l’Eloi estava molt pensatiu fins que que la mare de la Zoé li va preguntar:

- Tot va bé?
- I tant,estic bé! Només una mica preocupat.

L’Eloi es va adonar que no havia pensat com transportar la taula a aquell país tan llunyà que hi deia a la carta, el país Fantàstic. I per això estava preocupat, ara havia de resoldre un problema ben gros. L’Eloi aquella nit va pensar si portar la taula amb vaixell, amb avió, amb helicòpter, amb cotxe, amb tren.... Estava molt preocupat però sabia que se’n sortiria!

Un dia qualsevol, l’Eloi es va adonar que no li calia preocupar-se tant perquè ell mateix podia fabricar el que calgués. Així doncs va estar un dia fabricant una barqueta per poder viatjar des de Bimba fins al país llunyà on l’esperava el Rei Juan. L’Eloi va decidir que començaria l’expedició l’endemà al matí , i així ho va fer. Va agafar la barqueta i es va acostar al mar on hi havien les gavines menjant i volant per la platja. També va veure com sortia el sol. Primer va posar la barca a

l'aigua, després va respirar fons i, per últim, s'hi va pujar. Va estar navegant molt de temps, fins que va veure com una clariana il·luminava el fons marí. El protagonista, molt decidit, va anar-hi. En entrar va veure un cartell que deia: EL PAÍS FANTÀSTIC.

En veure això, es va posar molt content i es va dirigir cap allà. Va escriure una carta per informar a la seva família que ja havia arribat. Tot seguit, es va endinsar fins que va anar a parar a una ciutat on hi havia un palau! L'Eloi va deduir que si hi havia un palau, també hi hauria un rei. I que potser seria el Rei Juan!!

Va seguir totes les indicacions per arribar-hi. Aviat va començar a veure uns jardins enormes amb fonts d'aigua, flors, camins, i fins hi tot va veure una estatueta que, com ell sospitava, era el Rei Juan. Després, el protagonista volia entrar, però es va trobar amb dos guàrdies que vigilaven el palau. El més alt li va preguntar a l'Eloi:

- Bona tarda senyor, que fa per aquí? - va dir.
- Mira, jo soc l'Eloi, i el Rei Juan m'ha encarregat una taula pel seu menjador. -va contestar.
- D'acord, et donem el permís per entrar. Ara el Rei està a la seva habitació, ja que no es troba gaire bé - va respondre un guàrdia.
- Moltes gràcies, espero que es recuperi - va contestar.

Un cop dins del castell l'Eloi va entrar a l'habitació del Rei Juan, i el va veure estirat al seu llit. Es va acostar amb molta delicadesa cap a ell. L'Eloi es va presentar:

- Bona tarda! Sóc l'Eloi i fa uns dies em va arribar la teva carta on em demanaves una taula.
- És veritat! Ara, com pots veure, no és el millor moment, però moltes gràcies per fer l'esforç de venir a portar-la. Ara ja te'n pots anar del castell. Demà al matí la montaré i t'enviaré una carta i una foto de la taula muntada. Moltes gràcies per tot !! - va agrair en Juan.

L'Eloi va sortir del castell i va començar el viatge de tornada cap a casa seva, on l'esperava tota la família amb moltes ganes de saber com havia anat.

Agnès Van Hooft